

MORS VENIT VELOCITER

ZEMŘEL JUDr. KAREL ČERMÁK st.

Karel Čermák – moudrý muž, intelektuál, který po celý život věřil v rozum, slušnost i spravedlnost a nepřestal na ně věřit ani v postmoderní době relativizací, zemřel 20. června. Svých třiaosmdesátých narozenin se nedožil...

První zprávy o *Čermákově* smrti připomněly jeho dlouholetou předsednickou funkci v České advokátní komoře v závěru posledního tisíciletí. Advokátem byl *Karel Čermák* víc než pětapadesát let, složil advokátní zkoušky v roce 1961, a pro českou advokacii vykonal mnoho. Však ta jej také prohlásila za svého doyen. A tento přívlastek si *Čermák* nepochybně zasloužil, mimo jiné a hlavně také svými zásluhami o tvorbu a prosazení etického kodexu stanovujícího pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů. První zprávy o *Čermákově* smrti poukázaly také na jeho krátké vládní angažmá ve funkci ministra spravedlnosti (2003 až 2004). Ukončil je, přepaden, jak sám uvedl, „*pocitem absolutní marnosti*“ při svých snahách o zlepšení spolupráce jednotlivých státních mocí i mezi právníckými povoláními. Usoudil, že nemá smysl zůstat ministrem „*jen kvůli tomu, aby za ním chodila televize*“. V advokacii i ve státní exekutivě *Čermák* urputně bránil hodnoty, kterým zasvětil svůj život. A za jednu z těch nejdůležitějších pokládal právní stát. *Čermák* si uvědomoval a říkal, že může nastat „*takové ohrožení tradičních hodnot, které hrozí zánikem celé instituce*.“ Působení ve své profesi bral jako službu ideálu práva. Ne tomu, co leckdo prosadí do Sbírky zákonů, byť by šlo o degradaci „*cti na úchytku, slova na bzučení komára a přírody na emisní povolenky*“, ale právu oddělujícímu správné od nesprávného v souladu s názorem publika, jehož právní vědomí se, jak poznamenal, „*daleko víc blíží spravedlnosti*“. Vážil si „*osobnostní hodnoty člověka*“ a kriticky si všímal, jak eticky vadná výchova už na školách a nejen tam málo dbá na propedeutiku v základních záležitostech mravnosti. Co pokládal za hodné kritiky, kritizoval ostře a nesmlouvavě. Proslulé jsou jeho glosy k záležitostem aktuálním i nadčasovým. *Čermák* uměl tnout do živého a málo se ohlížel, zdali se někdo bude ošívát. Svá slova uměl *Čermák* vždýcky v klidu obhájit.

Karel Čermák působil také čtvrtstoletí v redakční radě *Právnicka*. Náš časopis mu přičinil před dvěma lety laudatio k osmdesátým narozeninám (CLIV, 2014, s. 793–794). I proto zde neopakujeme výčet úspěchů, kterých *Čermák* dosáhl, a ocenění, jichž se mu dostalo.

Karel Čermák byl výborným právníkem a údaje o jeho specializaci na právo autorské málo vypovídají o jeho celkovém právníckém rozhledu a hlubokých znalostech zdaleka přesahujících záběr této specializace. Přitom sám prohlásil: „*Mnohokrát jsem si ve svém životě řekl: Co mě to napadlo, stát se právníkem? Nikdy jsem právníkem být neměl... Měl jsem být varhaníkem v malém venkovském kostele.*“

Odchodem *Karla Čermáka* ztrácíme moudrého, slušného a statečného člověka. Chybět bude mnohým. Čest jeho památce!